08.05.10.

... un Es runāju uz praviešiem, Es dodu tik daudz atklāsmju, un Es izpaužos ar praviešu muti runātajās līdzībās. Hozejas 12.11.

Hokeja spēle.

Sapnī es biju devies skatīties hokeja spēli.Spēle vēl nebija sākusies.Arēnā bija tikai nedaudz ļaužu,kuri nez kādēļ visi bija sasēdušies vienā noteiktā arēnas stūrī pie vārtiem.Es apsēdos šo ļaužu barā,bet sapratu,ka no šīs vietas nebūs iespējams redzēt visu laukumu kopumā,bet tikai vienu laukuma stūri.Es devos pie nākošā ļaužu bariņa,kas sēdēja arēnas pretējā pusē,bet arī no turienes varēja redzēt tikai vienu stūri,bet ne visu laukumu.Tad es apsēdos arēnas vidū,no kurienes labi varēja pārredzēt visu laukumu,bet sēdvieta bija tik šaura,ka man vajadzēja sēdēt ar iespīlētām kājām.Man būtu visu laiku jāsēž kā saspiestam un es nevarētu izpaust nekādas emocijas spēles laikā.

Tālāk es devos uz citu vietu un satiku kādu tuvu radinieku,kurš apsēdās tādā kā ložā aiz aizkariem.Radinieks bija liels pļāpa un no šīs "pļāpu ložas" vispār neko nevarēja redzēt.Sapratu,ka radiniekam hokejs vispār neinteresē.Viņš nāk vienīgi lai satiktos ar cilvēkiem un papļāpātu.

Spēle vēl joprojām nebija sākusies un es nevarēju sev atrast piemērotu vietu tribīnēs.Es devos ārpusē apskatīt situāciju. Interesanti,ka ārpusē valdīja tāda kā tirgus atmosfēra.To varētu salīdzināt ar milzīgu supermārketu,kas sastāvēja no ļoti daudziem mazākiem veikaliņiem.Es iegāju kādā no šādiem veikaliņiem,kur varēja loterijā laimēt skaistas vīna glāzes.Man pateica,ka arī esmu vinnējis vienu glāžu komplektu.Tad es redzēju,ka šādu vīna glāžu veikalu ir ļoti daudz.Visur viss bija piekrauts ar dažādām vīna glāzēm,taču pašu vīnu es nekur neredzēju.Sapnī es pie sevis nodomāju- kāpēc visur tik daudz glāžu,bet nekur nav vīna?!...

Spēlei tūlīt bija jāsākas un es devos atpakaļ uz arēnu.Ja pirmo reizi es brīvi varēju ieiet arēnā,tad šoreiz es redzēju pie arēnas ieejas tādu kā drūzmēšanos.Izrādījās,ka arēnas ieeja bija slēgta.Tā bija nosprostota ar 3 veidu durvīm.Ieraugot mani,durvju sargs man atvēra,tomēr

pārējie ļaudis palika ārpusē.Cilvēki arī par katru cenu nevēlējās tikt iekšā,bet kaut ko meklēja,staigājot šurpu turpu gar ieejas durvīm. Tā es nonācu hokeja arēnā.Spēle vēl joprojām nebija sākusies,kaut gan visi to ļoti gaidīja un es vēl joprojām nebiju atradis savu vietu tribīnēs,kaut arī to ļoti meklēju. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1.Hokeja spēle ir Atmoda un līdzjutēji ir Draudze,kura gaida atmodu.

2.Līdzjutēji negrib redzēt Dieva darbu kopumā,bet gan aprobežojas ar kādu šauru,tiem vien vēlamu atmodas redzējumu.

3.Šaurā līdzjutēja sēdvieta arēnas vidū,ir tie ļaudis,kuri gan piekrīt Atmodai,bet viņu sēdvietās nav iespējams izpaust emocijas par Atmodu.Atceros,reiz Kristīgajā radio dzirdēju raidījumu,kurā daži tradicionālo konfesiju mācītāji runāja par Atmodu,bet sacīja,ka tajā viņu Atmodā neesot pieņemama skaļa klaigāšana un roku vicināšana.

4."pļāpu ložas" kristieši ir tie,kuri īstenībā nemaz nevēlas redzēt Atmodu,bet nāk uz Draudzi kā uz klubiņu, kur papļāpāt.

5.Vīna glāžu veikali ir daudzās kalpošanas un Draudzes,kas gan izskatās skaisti,bet vīna tajās glāzēs nav.Ir gan kalpošanas forma,bet Dieva dzīvības satura tajās formās nav.

6.Noslēgtās durvis uz arēnu ir Baznīcas un pārējās sabiedrības robežšķirtne,kas ļoti krasi iezīmējas pēdējā laikā.Tomēr pastāv arī daudz cilvēku,kuri staigā durvju tuvumā,bet kaut kādu iemeslu dēļ Draudze ir viņiem noslēgusi durvis.

7.Hokeja spēle (Atmoda) vēl joprojām nav sākusies,kaut arī to gaida un es vēl joprojām neesmu atradis vietu kādā no Draudzēm,kaut arī esmu to meklējis.